

ואמר רבינו ז"ל בספרו של שביל שיחה ושיחה שהיה משיח ומד בר עמנו יכולים להיות על ידה איש כישד ואפילו צדיק גמור
בעזרת
השם יתברך

טוֹעֵמִיָּה

חיים זכו

פנינים יקרים
מלוקטים ככתבם וכלשונם

מספרי רבינו הק' ותלמידו זיע"א ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם
להשקות ולהחיות נפש כל חי במי הנחל גובע מקור חכמה

תשפ"ב

נת

גליון ע"ד

טעמו ודאו כי טוב ה'
ואורך זיל גמוד בספריו הק' המלאים כל טוב

(תשמ"א) מלחמה מלחמה מלחמה מלחמה

כי כל שיחה שלו היא התעוררות נפלא ונודא מאד ודרך ישרה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אהר לפי מדרגתו יתיה
מאד ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אהר לפי מדרגתו יתיה

מי השחית כל בשר

טוֹעֲמֵיהָ

פרשת השבוע

מִטְהַרִּים מִכָּל הַטְּמְאוֹת

דגים אין טעונין שחיטה, כי הם לא נפגמו בפגם וְחֹטֵא שֶׁל דוֹר המבול. ועל כן לא שלט בהם המבול ולא הצרכו לבוא אל התבה כלל, כמו שכתוב מכל אשר בחרבה מתו, ולא דגים שבים. כי בהם לא הגיע הפגם וְחֹטֵא שֶׁל דוֹר המבול, כמו שכתוב, כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ דיקא, ולא מה שבתוך הים.

ועל כן אין צריכין תקון השחיטה שהוא בחינת תקון הברית, כי הם לא נפגמו בפגם הברית כנ"ל. ועל כן הם בבחינת תקון הברית, כמו שכתוב, וידגו לרב כנ"ל, כי מקום הדגים במים וְחַמִּים מְכַסִּים עֲלֵיהֶם מפגם הברית כנ"ל, כי פגם הברית מגיע דיקא בבחינת עפר, בבחינת כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ, על הארץ דיקא כי לשם מגיע הפגם בבחינת ארוחה האדמה בעבורה, אבל בבחינת המים הוא קדוש וטהור ולשם אינו מגיע הפגם, כי המים הם בבחינת דעת עליון וחסדים גדולים. ואדרבא, המים מטהרים מכל הטמאות ומכל העלובים, כי לשם אינו מגיע הפגם וכו'.

ועל כן הדגים שבים שחמם הנ"ל מכסים עליהם, אין עין הרע של שבעים אמות שולטת בהם. ועל כן לא נפגמו בחטא המבול שתיה פגם הברית כנ"ל. ועל כן אין טעונין שחיטה כנ"ל.

ועל כן הדגים הם מאכלים של שבת ויום טוב, כי שבת ויום טוב הוא בבחינת עלמא דאתי כנ"ל. ועל כן רק בהם ראוי לאכל דגים שהם בבחינת עלמא דאתי כנ"ל.

ליקוטי הלכות בשר שנתעלם מן העין כ'ו

צהר תעשה לתיבה

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע

עֵצָה נִפְלְאָה בְּדוּק וּמְנִסָּה לְהִתְפַּלֵּל בְּהִתְלַהֲבוֹת וְחִיּוֹת גְּדוֹל

מְבֹאָר עַל פְּסוּק צֹהַר תַּעֲשֶׂה לְתִיבָה וְכו', שְׁעַקֵּר תִּקּוֹן הַתְּפִלָּה עַל יְדֵי אִמַּת וְכו', כִּי כְּשֶׁאָדָם עוֹמֵד לְהִתְפַּלֵּל הַקְּלָפוֹת מְסַבְּבִין אוֹתוֹ בְּבַחֲיִנַת סָבִיב רְשָׁעִים יִתְהַלְכוּן וְעַל יְדֵי זֶה נִשְׁאָר בַּחֲשָׁךְ וְאֵי אֶפְשָׁר לוֹ לְהִתְפַּלֵּל וְהַתְּקוֹן לְזֶה אִמַּת וְכו', כִּי אִמַּת הוּא אֹרֵךְ ה' יִתְבַּרֵּךְ שְׁעַל יְדֵי זֶה רוֹאֶה הַפְּתָחִים שֶׁבַּחֲשָׁךְ לְצֵאת מִשָּׁם, וְעַל יְדֵי זֶה זוֹכֶה לְהִתְפַּלֵּל אֲפֹלוּ אִם הוּא בְּתַכְלִית הַחֲשָׁךְ, חֵם וְשָׁלוֹם.

עַיִן שָׁם הַיֵּטֵב לְמַעֲשֶׂה, כִּי הוּא עֵצָה נִפְלְאָה בְּדוּק וּמְנִסָּה, וּכְבָר זָכוּ רַבִּים עַל יְדֵי עֵצָה זֹאת לְהִתְפַּלֵּל בְּכּוֹנֵת הַלֵּב, אַף עַל פִּי שֶׁהֵיוּ בַּחֲשָׁךְ גְּדוֹל מְאֹד וְנִדְמָה לָהֶם שְׂאֵי אֶפְשָׁר לָהֶם לְהָרִים עֲצָמָם לְהִתְפַּלֵּל בְּכּוֹנֵת, וְעַל יְדֵי שֶׁקִּיָּמוּ עֵצָה זֹאת בְּפִשְׁטוּת שִׁחְתָּרוּ וְהִתְיַגְּעוּ לְדַבֵּר הַדְּבָר עַל כָּל פָּנִים בְּאִמַּת כְּמוֹ שֶׁהוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח לָהֶם אֹרֹךְ יִתְבַּרֵּךְ וְהִתְחִילוּ פְּתֹאֵם לְהִתְפַּלֵּל בְּהִתְלַהֲבוֹת וְחִיּוֹת גְּדוֹל.

ליקוטי הלכות נוקי שכנים ה' א ,

ענינא דיומא

טוענייה

ויזכור אלקים את נח

לגלות קדשת ארץ ישראל

בעת שהמחשבות רעות שוטפים על האדם חס ושלום, שהם בחינת מימי המבול אזי נתעלם קדשת ארץ ישראל כנ"ל, וכל אחד כפי מה שמתגבר לדחות מעצמו בלבולי המחשבות ומברר ומקדש מחשבתו כמו כן נתגלה בחינת קדשת ארץ ישראל, כי עקר קדשת ארץ ישראל הוא בחינת תקון הברית שתלוי בקדשת המחשבה בחינת צדיקים ירשו ארץ, כמו שמבאר במקום אחר. וכל זה עוסקים בראש השנה כנ"ל.

ועל כן מתחילין בברכת זכרונות בפסוקי זכרון של נח שזכר השם יתברך אותו בעת המבול שלכאורה הוא תמוה מה ענין זה לראש השנה, אף על פי הנ"ל מבאר היטב כי זה עקר קדשת ראש השנה שנוזקה לדחות מימי המבול שהם בלבולי המחשבות על ידי שיזכר לנו השם יתברך זכות וכח הצדיקים בחינת זכרון נח הצדיק שזכרו השם יתברך באהבה וכו', כמו שכתוב ויזכר אלהים את נח וכו', שעל ידי זה מתחיל להתגלות קדשת ארץ ישראל כנ"ל.

ועל כן נסמכה פרשת לך לך לפרשת נח, כי לך לך מדבר מהתחלת קדשת ארץ ישראל שנתגלה לאברהם אבינו, שהוא הראשון שזכה שהשם יתברך גלה לו קדשת ארץ ישראל ואמר לו, "לך לך מארצך וכו' אל הארץ וכו'", ועל כן נסמכה לפרשת נח, כי על ידי שנדחין מימי המבול ונזכר צדקת נח, שזהו בחינת פרשת נח, על ידי זה נתגלה קדשת ארץ ישראל, שזהו בחינת פרשת לך לך כנ"ל.

ליקוטי הלכות בית הכנסת ה' כג

טוֹעֲמִיָה

והנה עלה זית טרף בפיה

פרשת השבוע

מֵאִיר בְּכָל מִינֵי חֶשֶׁךְ

וְזֶהוּ בְּחִינַת גְּדֻלַּת קִדְשַׁת חֲנֻכָּה שֶׁמִּמְשִׁיכִין אֶז כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּבֵיתוֹ קִדְשַׁת נֵרוֹת הַמְּנוֹרָה, שֶׁעַל יְדֵי זֶה מְכַנִּיעִין בְּכָל שָׁנָה מַלְכוּת הַרְשָׁעָה שֶׁרָצוּ לְהִשְׁכִּיחַ תּוֹרָתוֹ וּגְזָרוּ אֶז כַּמָּה שְׁמָדוֹת עַל יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוֹם לְבָרְכָהּ, כִּי כָּל זֶה מְבַטְלִין עַל יְדֵי קִדְשַׁת נֵר חֲנֻכָּה שֶׁהוּא בְּחִינַת קִדְשַׁת נֵרוֹת הַמְּנוֹרָה שֶׁהוּא בְּחִינַת הָאֲרֵת הַרְצוֹן וְכַנ"ל.

וְזֶה שֶׁמּוֹבָא בְּסִפְרֵי קִדְשׁ מִגְּדֻלַּת נִוְרָאוֹת קִדְשַׁת חֲנֻכָּה שֶׁהוּא בְּחִינַת הַדְּלָקַת נֵרוֹת הַמְּנוֹרָה, עַד שֶׁגַּם בִּימֵי נֹחַ תִּכְרַף אַחֵר הַמְּבוּל בָּאָה הַיּוֹנָה וְהֵנָּה עָלָה זֵית טָרֵף בְּפִיָּהּ, שֶׁמֶרְמֵז עַל שֶׁמֶן הַמְּנוֹרָה, שֶׁהוּא בְּחִינַת חֲנֻכָּה שֶׁמְצִיל מִשְׁטָף מִים רַבִּים, מִבְּחִינַת מִימֵי הַמְּבוּל הַמִּתְגַּבְּרִים בְּכָל דּוֹר בְּכָל פַּעַם לְהַחֲרִיב אֶת הָעוֹלָם חֶסֶם וְשָׁלוֹם.

אֲךָ עֵקֶר הַתְּקוּנָה עַל יְדֵי עָלָה זֵית בְּחִינַת שֶׁמֶן נֵר חֲנֻכָּה בְּחִינַת שֶׁמֶן הַמְּנוֹרָה שֶׁהוּא בְּחִינַת הָאֲרֵת הַרְצוֹן שֶׁמֵּאִיר בְּכָל מִינֵי חֶשֶׁךְ אֶפְלוֹ בְּחֶשֶׁכַת מִי הַמְּבוּל חֶסֶם וְשָׁלוֹם, כִּי הַכֹּל מִתְבַּטֵּל עַל יְדֵי הָאֲרֵת הַרְצוֹן שֶׁמֶרְמֵז בְּעָלָה זֵית שֶׁהִבִּיאָה הַיּוֹנָה לְעֵת עֶרֶב שֶׁמֶרְמֵז עַל עֶקְבוֹת מְשִׁיחָא בְּחִינַת וְהָיָה לְעֵת עֶרֶב יִהְיֶה אֹר. וְעַל כֵּן בְּאֵמַת מְבָאָר בַּמְדָּרֶשׁ הַנֶּעְלָם עַל פְּסוּק וְהֵנָּה עָלָה זֵית הַנִּי"ל שֶׁלּוֹלָא נֵרוֹת הַמְּנוֹרָה, בְּחִינַת נֵר חֲנֻכָּה כְּכֹר אֲבָדָה פְּלִטַת יְהוּדָה מִן הָעוֹלָם, כִּי עֵקֶר קִיּוּמָנוּ עֵתָה הוּא עַל יְדֵי הָאֲרֵת הַרְצוֹן הַנִּי"ל שֶׁהוּא בְּחִינַת נֵרוֹת הַמְּנוֹרָה וְכַנ"ל:

ליקוטי הלכות ברכת השחר ה' מה

טוֹעֲמִיָה

בצלם אלקים ברא את האדם

ברשת השבוע

עצות – להפיר אותו יתברך

כל התרי"ג מצוות וענפיהם ופרטיהם, וכל המצוות דרבנן וכל הדקדוקים והמנהגים הקדושים של ישראל בכלל ובפרט, הכל הוא בחינת עצות לזכות לדעת ולהפיר אותו יתברך, שזהו כל שכר עולם הבא, כמו שכתוב, כי תמלא הארץ דעה לדעת את ה' וכו'.

כי באמת אין שום עצה נקראת בשם עצה כי אם כשזוכין על ידי עצה זאת להתקרב יותר להשם יתברך, לסור מרע ולעשות טוב, כי אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד ה', הינו שכל הדברים שהם נגד ה' שאינם להתקרב אליו יתברך, אינם נקראים בשם חכמה ועצה כלל וכו', ובדאי אין שום עצה נקרא עצה באמת כי אם כשזוכה על ידי עצה זאת לבוא לעבודת ה' או לדברים הנוגעים לעבודתו באמת. ועל כן עקר העצות הם מה שזוכין ישראל בכל דור ודור להמשיך עצות ושכל משכל הכולל איך להתקרב אליו יתברך לדעת ולהפיר אותו יתברך.

וזהו בחינת גדל החיוב להשאיר בנים בעולם, כי כל אחד מישראל הוא בחינת שכל פרטי וידיעה פרטית, בחינת עצה חדשה איך להפיר אותו יתברך, כי אין שני בני אדם שוין כידוע וכן אין שני דורות שוין, ומעולם מיום ברא אלקים אדם על הארץ עד הסוף עדיו לא היו ולא יהיו שני בני אדם שוין אפלו בשני דורות, וכו', ועל כן כל נשמה מישראל שבאה בזה העולם הוא בחינת שכל חדש ועצה חדשה להשיג ולהפיר אותו יתברך, כי כל מה שנתרבין ישראל יותר נשלים ביותר, כפיכול, צלם דמות תבניתו, כמבאר במקום אחר. וצלם דמות תבניתו, בחינת צלם אלקים הוא כלליות כל המחין כידוע שעל ידם זוכין לידע ולהשיג ולהפיר אותו יתברך. נמצא, שכל מה שנולד נפש מישראל ביותר, נמשכין ביותר עצות שלמות להתקרב אליו יתברך, שזה עקר בחינת עצה שלמה כנ"ל. וזהו עקר גדל המצוה והחיוב להעמיד תולדות כנ"ל, וזהו בעצמו בחינת המתקת הצמצום, כי התגלות העצה שנמשך על ידי נפש מישראל שהמשיך בעולם, הוא בחינת המתקת הצמצום כנ"ל:

ליקוטי הלכות גיטין ג' ט"ו

עמוד זה נדבט הר"ר מרדכי שלום ראזנפעלד הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבן שיחי' למזל טוב

לילות החורף

טוֹעֲמִיָה

ענינא דיומא

בַּחֹרֶף עֵקֶר הַלְמוּד בַּלַּיְלָה

בַּחֹרֶף עֵקֶר לְמוּד הַתּוֹרָה בַּלַּיְלָה, כִּי אִזּוּ נֹאמֵר, לֹא אֵיבְרִי לַיְלִיא אֵלֶּא לְגִירָסָא. וְהַלַּיְלָה הוּא בְּחִינַת אֲמוּנָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב "וְאֲמוּנַתְךָ בַּלַּיְלוֹת". וְעַל כֵּן הַלְמוּד שְׁלוּמְדִין אִזּוּ הִיא עוֹלָה לְהַשְׁכִּינָה, שֶׁהִיא בְּחִינַת אֲמוּנָה, כִּי הַלְמוּד שְׁלוּמְדִין בַּלַּיְלָה הוּא קָרוֹב יוֹתֵר לְעֵלוֹת אֵל הַשְׁכִּינָה הֵן מֵצַד הָאָדָם, הֵן מֵצַד הַשְׁכִּינָה, כְּבִיכּוֹל, כִּי הָאָדָם יְכוּל לְבַטֵּל עֲצָמוֹ וּלְדַבֵּק עֲצָמוֹ בּוֹ יתְפַרֵּד יוֹתֵר בַּלַּיְלָה מִבְּיוֹם מַחְמַת שָׁאזּוּ נָחִים הָעוֹלָם מִרְדִּיפַת הָעוֹלָם הַזֶּה, כְּמוֹ שֶׁכָּתַב רַבֵּנוּ (ס' נב).

וְגַם הַשְׁכִּינָה הִיא סְמוּכָה לְהָאָדָם הַלּוֹמֵד בַּלַּיְלָה וּמִקְשָׁבֵת לְקוּלוֹ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב, "קוּמִי רֵנִי בַּלַּיְלָה לְרֵאשׁ אֲשֶׁמּוֹרוֹת שֶׁפָּכִי כַּמִּים לְבֶרֶךְ נוֹכַח פְּנֵי ה'". 'נוֹכַח פְּנֵי ה' דִּיקָא, כִּי הַשְׁכִּינָה קָרוֹבָה אֵלָיו וְהוּא נוֹכַח פְּנֵי ה' מִמָּשׁ, כִּי בַּלַּיְלָה הַשְׁכִּינָה הִיא בְּעוֹלָמוֹת הַתְּחִתּוֹנִים. וְאִזּוּ, כְּבִיכּוֹל, "וְלֹא מְצָאָהּ הַיּוֹנָה מְנוּחַ וְכו'". וְעֵקֶר מְנוּחָתָהּ אֵצֶל הָאָדָם הַלּוֹמֵד אִזּוּ בְּבְחִינַת גַּם צְפוּר מְצָאָהּ בֵּית, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בַּתְּקוּנִים.

ליקוטי הלכות תפילה א'

מכתב ממוהרנ"ת

טועמיה

פרשת נח

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ד' נח ראש חֹדֶשׁ חֲשׁוֹן תר"ד. בְּרִסְלָב:

שְׁלוֹם לְאַהוּבֵי יְדִידֵי כְּנַפְשֵׁי הַרְבֵּנִי הַנְּגִיד הַנּוֹתִיק פְּרִי צְדִיק וְכוּ'. מוֹרְנוּ הָרַב רַבֵּי אַבְרָהָם ד"ב בְּעַר שְׂיַחְיָה. לוֹ וּלְבֵיתוֹ וּלְכָל יוֹצְאֵי חַלְצֵי שְׂיַחְיֵי שְׁלוֹם וְחַיִּים וְכָל טוֹב אָמוֹן. תְּהִלָּה לְאֵל עֲבָדוֹ יְמֵי הַחֵג בְּשְׁלוֹם וּבְשִׂמְחָה קִצְתָּ. וְאָמוֹן תַּחֲיָה וְאַחֻתוֹ תַּחֲיָה וְגִיסוֹ וְיוֹצְאֵי חַלְצֵי שְׂיַחְיֵי תְּהִלָּה לְאֵל בְּחַיִּים וְשְׁלוֹם. הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹצֵם וַיִּפְרָגֵם בְּכַבּוֹד וּבְחַיִּים וְשְׁלוֹם וַיִּקְרָם מִהָרָה בְּכַלְכֶּם וּפְרִי הָאָרֶץ לְגֹאֲוֹן וּלְתַפְאֲרַת אָמוֹן כֵּן יְהִי רְצוֹן:

וּתְחַדְשׁוּת אֵין לְהַגִּיד. רַק אִף עַל פִּי כֵן אֲנִי מֵאַמִּין וְקִצְתָּ אָנוּ רוֹאִים חֲדוּשִׁים נִפְלְאִים בְּכָל יוֹם, כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְחַדֵּשׁ בְּטוֹבוֹ בְּכָל יוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית. וְהַשְּׁנוּיִים בְּכָל יוֹם לְמֵי שְׂמֻשִׁים לֵב לְהַסְתַּכֵּל עַל זֶה וְהַכָּל רְמִזִּים לְהַזְכִּירָנוּ לְהַתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ כְּמוֹ שֶׁפָּתוּב בְּהַתּוֹרָה וַיְהִי מִקֵּץ זְכָרוֹן, לְאֲדַבְּקָא מַחְשַׁבְתָּהּ בְּעֵלְמָא דְאַתִּי בְּכָל לַי וּבְפִרְט לְהַגְדִּיל דַּעְתּוֹ בְּכָל יוֹם עַל הַרְמִזִּים שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְרַמֵּז לוֹ. כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ מֵצַמְצֵם אֶת עַצְמוֹ מֵאֵין סוּף עַד אֵין תְּכֵלִית וְכוּ' וְכוּ' שִׂימוּ לְבַבְכֶם הֵיטֵב הֵיטֵב לְכָל תּוֹרָה וּלְכָל שְׂיַחַח וּלְכָל רְמִזֵּי שְׁבַתוֹרָתוֹ הַקְדוּשָׁה וּמַעֲשֵׂיֹת שְׁלוֹ וְכוּ'. אֲשֶׁרֵי שְׂיַאֲחוּ בָּהֶם הַפֶּה בָּהֶם וְהַפֶּה בָּהֶם וְתִלְמָדוּ אוֹתָם בְּכָל יוֹם וְשִׂימוּ לְבַבְכֶם אֵלֵיהֶם, כִּי לֹא דָבָר רִיק הוּא מַה שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ גָּלָה לָנוּ בְּדוֹר הַזֶּה עַל יְדֵי רַבֵּנוּ הַקְדוּשׁ וְהַנּוֹרָא זְכָר צְדִיק וְקְדוּשׁ לְבָרְכָה.

וְאֵל יִתְיַשְׁנוּ חֵס וְשְׁלוֹם בְּעֵינֵיכֶם כִּי הֵם חֲדוּשִׁים חֲדָשִׁים נִפְלְאִים וְנוֹרָאִים מְאֹד מְאֹד וּמִתְחַדְּשִׁים בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וְקוֹרָאִים וּמְכַרְיִזִּים וּמְגַלִּים אֱלֹהוֹתוֹ בְּעוֹלָם שְׁמֹלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וּמוֹרִים דְּרָךְ יִשְׂרָאֵל וְעִצּוֹת נוֹרָאוֹת לְכָל אֶחָד וְאֶחָד בְּכָל מְקוֹם שֶׁהוּא. וְרַצוֹנִי חֲזַק מְאֹד לְהַאֲרִיךְ וּלְהַרְחִיב הַדְּבוּר בְּזֶה. כִּי רַק בְּזֶה צְרִיכִין לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה. כִּי חוּץ מִזֶּה הַכָּל הַכָּל הַבָּלִים אֵין בּוֹ מִמֶּשׁ.

עלים לתרופה

עוד כל ימי הארץ

טוֹעֲמִיָה

ברשת השבוע

לְשַׁבֵּת אֶצֶל הַצַּדִּיק

כְּשֶׁשָּׁלַח רַבְנֵנוּ ז"ל לְפָנָיו הַדְּפָסְתוּ אֶת הַלְקוּטֵי מוֹתֵר"ן אֶת ר' זְלָמָן דְּעַר קְלַיינְנֶער אֶל גְּדוּלֵי וּמְפוֹרְסָמֵי הַדּוֹר לְקַבֵּל מֵהֶם הַסְּפָרָתָם עַל הַסְּפָר.

וּסְפָר ר' זְלָמָן הֵנִי"ל לְשַׁבֵּת אֶז אֶצֶל הַמַּגִּיד מְקַאז'נִיץ (אֲשֶׁר כָּתַב הַסְּפָרָה שֶׁנִּדְפְּסָה בְּתוֹךְ הַסְּפָר לְקוּטֵי מוֹתֵר"ן) וּבְתוֹךְ אֲמִירַת תּוֹרָתוֹ פִּירַשׁ הַפְּסוּק בְּפָרָשַׁת נח: עוֹד כָּל יְמֵי הָאָרֶץ זֶרַע וְקָצִיר וְקָר וְחוּם וְקֵיץ וְחֶרֶף וַיּוֹם וְלַיְלָה לֹא יִשְׁבְּתוּ. וְהַמַּגִּיד הִקְדוּשׁ מְנַה תְּבוּת אֵלֶּי זֶרַע וְקָצִיר וְכוּ' מְלָה מְלָה בְּתַמְשָׁכָה נִפְלְאָה עַד תִּבֵּת לֹא.

וְאַחַר כֵּן הָרִים קָצַת קוֹלוֹ וְאָמַר תִּבֵּת לֹא - הֵינּוּ אִם אֵין הָעוֹלָם מִתְנַהֵג כְּתַקְוָנוּ, כִּי חֵם וְשָׁלוֹם שׁוֹרִים דֵּינִים וּגְבוּרוֹת בְּעוֹלָם וְעַל יְדֵי כֵּן מִשְׁתַּנִּים סְדְרֵי בְּרֵאשִׁית וְתִזְמָנִים מִתְחַלְּפִים בְּמִלְחָמוֹת וּבְרוּחוֹת סְעָרָה וּבְעֲצִירַת גְּשָׁמִים וְרָעַב וּמַגְפּוֹת רַחֲמָנָא לְצַלֵּן וּכְדוּמָתָהּ. וְכֵן אֶצֶל כָּל אֶחָד וְאֶחָד שָׂאִין הוֹלֵךְ לוֹ כְּשׁוֹרָה. הָעֲצָה לָזֶה: יִשְׁבְּתוּ - שְׁצַרִּיךְ לְשַׁבֵּת אֶצֶל הַצַּדִּיק וְהוּא יְבַטֵּל וַיִּמְתִּיק תְּדִינִים.

אוֹצֵר נַחֲמָנִי (מֵאֵת ר' נַחֲמָן בּוֹרְשְׁטִיין ז"ל בְּשֵׁם רֵא"ח רוֹיזֵין ז"ל)

לְשׁוֹן רַבְּנֵי ז"ל

טוֹעֲמִיָּה

כּמבאָר בלשון לעז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

רַבְּנֵי ז"ל אָמַר:

גָּאָר מֵיִן זַאךְ אִיז תּפּלָה

~ תרגום ~

כָּל הָעֲנִיָּן שְׁלִי הוּא תּפּלָה.

ואיתא בליקוטי מוהר"ן תנינא צג: שְׁמַעְתִּי בְּשֵׁמוֹ, שָׂאמַר לְעֲנִיָּן
הַמְּחַלֶּקֶת שֶׁהָיוּ חוֹלְקִים עָלָיו. כִּי אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרֵנוּם לְבִרְכָה
(בְּרֻכּוֹת ו:): "כָּרַם זֶלַת לְבַנֵּי אָדָם" 'אלו דְּבָרִים הָעוֹמְדִים בְּרוּמוֹ שֶׁל
עוֹלָם, וּבְנֵי אָדָם מְזַלְזְלִין בָּהֶם, וּמֵאֵי נִיהוּ, תּפּלָה'. עַל כֵּן מִחֲמַת
שְׁכָל עֶסְקוֹ תּפּלָה. כִּי בְּעֲנִיָּן תּפּלָה הָיָה מְרַבֵּה לְדַבֵּר עִם אֲנָשָׁיו,
וְהַזְהִירָם מְאֹד לְהִרְבּוֹת בְּתּפּלָה וְהִתְבּוֹדְדוֹת וְשִׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנּוֹ,
כּמבאָר בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים וְיוֹתֵר מְזָה הִרְבֵּה לְדַבֵּר עִמָּנוּ וְחִזַּק אוֹתָנוּ
בְּהִתְחַזְּקוֹת בְּלִי שְׁעוֹר, לְהִרְבּוֹת בְּתּפּלָה וְהִתְבּוֹדְדוֹת. עַל כֵּן בְּנֵי אָדָם
מְזַלְזְלִין בוֹ וּמְבַזִּין אוֹתוֹ וְחוֹלְקִין עָלָיו, כִּי כָל עֶסְקוֹ הוּא תּפּלָה, שֶׁהֵם
דְּבָרִים הָעוֹמְדִים בְּרוּמוֹ שֶׁל עוֹלָם, וּבְנֵי אָדָם מְזַלְזְלִין בָּהֶם. וְהֵבֵן:

אוּצַר נַחְמָנִי

עמוד זה נתרם לרגל שמחת נישואי החתן נחמן שיחי
בן הר"ר משה נפתלי טייטלבוים הי"ו למזל טוב

לקראת לילות הזהב

ניתן להשיג
 קונטרס חלק א'
 של הספר
שערי ציון

באותיות מאירות עיניים
 וברוב פאר והדר

במהדורת כים

למען יהיה נמצא
 בחיק יראי ה' בכל עת
 להחזיר עטרה ליושנה

נערך מחדש והוגה ע"פ שערי ציון עתיקים ודפוסים קדמונים
 ע"י מערכת

בטל. 0548528284

זמני שבת קודש – פרשת נח

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומין	ניו יארק
הדלקת הנרות	5:40	5:39	5:56	5:39	5:49	5:38	6:02	6:04
שקיעה ערב שב"ק	6:20	6:19	6:18	6:19	6:19	6:18	6:24	6:26
חצות הלילה	12:42	12:43	12:43	12:41	12:43	12:41	12:58	12:56
עלות השחר	5:26	5:27	5:28	5:25	5:27	5:26	5:37	5:40
עטיפת הטלית	5:48	5:49	5:50	5:48	5:49	5:48	6:06	6:05
נין החמה	6:38	6:39	6:40	6:38	6:39	6:38	7:10	7:01
סוף זמן קר"ש מג"א	8:45	8:46	8:47	8:44	8:46	8:45	8:58	8:59
חצות היום	12:26	12:27	12:28	12:25	12:27	12:26	12:46	12:43
שקיעה יום שב"ק	6:19	6:18	6:17	6:17	6:18	6:17	6:21	6:25
צאת השבת	6:51	6:52	6:52	6:50	6:51	6:50	7:09	7:06
צאה"ש 72 דק'	7:31	7:30	7:29	7:29	7:30	7:29	7:33	7:37

כללים: הדלה"ג בירושלים ובני"ש מירון והר יונה 40 דק, במודיעין 30 דק, בב"ב וח"ל 22 דק. שקיעת החמה בא"י בגובה, באומן ובחול במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מצאה"כ בינונים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. נין החמה במישור כנהוג. סוף קר"ש (מג"א כנהוג) מעלול"ש 16.1 מע' עד צאה"כ בינונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצו) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. 0548528284

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדרים פלוס' עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת לך לך

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש
טו.	טו:	טז.	טז:	יז.	יז:	יח.
קיג	קיד	קטז	קטז	קיז	קיח	קיט
מ	ב	ג	ד	ה	ו	ז
תורה כ"ב - חותם בתוך חותם						התורה הזמנית